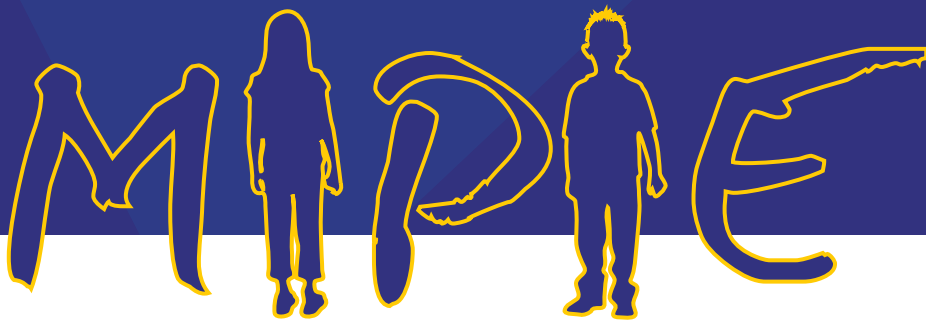

IEKĻAUJOŠAS IZGLĪTĪBAS POLITIKAS IEVIEŠANAS PLĀNOŠANA

Indikatoru izstrādes problēmu un iespēju apzināšana

Projekta „Iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošana” (Mapping the Implementation of Policy for Inclusive Education – MIPIE), kurā piedalījās vairāk kā 60 eksperti no 27 Eiropas valstīm, rezultātā ir iespējams akcentēt vairākus būtiskus jautājumus, kuri ietekmēs turpmāko darbu šajā jomā. Šie būtiskie jautājumi ir šī dokumenta, kurā tiek atspoguļots projekta laikā iegūto datu apkopojums, uzmanības centrā.

Ir vairāki faktori, kuri apstiprina attīstību iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošanā:

- Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām (2006.), kā arī Eiropas Invaliditātes stratēģija 2020 un Izglītības un apmācības 2020 (ET 2020) stratēģiskie mērķi, kuri attiecas uz taisnīgumu izglītībā, veicina iekļaujošas izglītības īstenošanu. Visām šīm starptautiskās politikas iniciatīvām ir nepieciešama sistemātiska datu apkopošana, lai atspoguļotu pierādījumus, ka valstis pilda atbilstošos dokumentu pantus un mērķus iekļaujošas izglītības ieviešanā.
- Tiek uzskatīts, ka ar pierādījumiem pamatota politika, ir būtiska ilgtermiņa iekļaujošas izglītības sistēmu attīstībā. Politikas veidotāji, datu apkopošanas eksperti un pētnieki izprot datu apkopošanas nepieciešamību valsts līmenī, kas ne tikai atbilst starptautisku politikas vadlīniju prasībām, bet arī veicina centienu sinerģiju valsts un starptautiskā līmenī. Tomēr, lai gan šādu datu nepieciešamība ir skaidra, daudz mazāk skaidrības ir par metodēm un procedūrām, kas tiek izmantotas, lai vislabākajā veidā apkopotu un analizētu datus.
- Visām organizācijām, kas darbojas Eiropas līmenī, ir nepieciešamas iesaistīties sadarbībā un nepārtrauktā informācijas apmaiņā, lai uzlabotu sasniegumus un lai pēc iespējas labāk atbalstītu darbu valstu līmenī.
- Politikas veidotājiem ir nepieciešama plaša spektra informācija un dažādām organizācijām gan valsts, gan Eiropas līmenī ir jāizmanto daudzveidīgas papildu pieejas datu apkopšanai.

Visas projektā iesaistītās valstis atzīst, ka iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošana ir sarežģīts un daudzšķautņains uzdevums. Konkrēti ieteikumi, kuri ieskicēti projektā, varētu tikt izmantoti kā pamats daudzdetalizētākam un ilgtermiņa pētījumam, kurā būtu ietverta kvalitatīvu un kvantitatīvu datu apkopošana. Šos datus var izmantot, lai atbalstītu šī brīža iniciatīvas šajā jomā Eiropas līmenī – īpaši Eurostat aptauju, kuras uzmanības centrā ir speciālo vajadzību izglītība – kā arī darbu, kas tiek veikts valstu līmenī.

Var identificēt virkni specifisku jautājumu nākotnes datu apkopšanai valstu un Eiropas līmenī. Šie jautājumi un iespējamie soļi, lai risinātu tos, ir atspoguļoti nākamajās nodaļās.

Nepieciešamība izstrādāt ar pierādījumiem pamatotas iekļaujošas izglītības pamatnostādnes

Iekļaujošu izglītību var saprast kā visu izglītojamo klātbūtni (pieeja izglītībai un skolas apmeklēšana), līdzdalību (mācīšanās pieredzes kvalitāte no izglītojamā perspektīvas) un sasniegumus (mācību process un izglītības programmas rezultāti) vispārizglītojošajās skolās. Visu valstu skaidri noteiktā prioritāte ir nepieciešamība izstrādāt ar pierādījumiem pamatotas iekļaujošas izglītības pamatnostādnes.

Valsts līmenī parādās piecas būtiskas politikas pamatnostādņu prasības attiecībā uz datu apkopošanu, kas saistītas ar nepieciešamību nodrošināt pierādījumus iekļaujošas izglītības īstenošanā:

- 1 - nepieciešamība valsts līmeņa datu apkopošanu sasaistīt ar līgumiem Eiropas līmenī;
- 2 - nepieciešamība izprast ietekmi, kuru rada atšķirības valstu izglītības sistēmās;
- 3 - nepieciešamība analizēt iekļaujošas izglītības efektivitāti;
- 4 - nepieciešamība datu apkopojumam sniegt pierādījumus par kvalitātes nodrošināšanas jautājumiem;
- 5 - nepieciešamība ilgtermiņā sekot izglītojamo progresam.

Politikas veidotājiem ir nepieciešami kvalitatīvie un kvantitatīvie dati, kas sniedz informāciju par izglītības kvalitāti izglītojamiem ar speciālām izglītības vajadzībām.

Šīs galvenās idejas atspoguļo Pasaules ziņojuma par funkcionāliem traucējumiem (2011.) svarīgāko rekomendāciju – nepieciešamību valstīm pilnveidot esošās kvantitatīvo datu apkopošanas sistēmas, kā arī veikt detalizētu un specifisku kvalitatīvu izpēti par izmaksu efektivitāti un citiem jautājumiem, kas saistīti ar kvalitātes nodrošināšanu.

Darbu, kas tiek veikts Eiropas līmenī, ir jāsaprot ar iekļaujošas izglītības plašo jēdziena izpratni attiecībā uz izglītības nodrošināšanu visiem izglītojamiem. Šādas pieejas rezultātā:

- jāpārskata „tradicionālās” mērķa grupas, par kurām tiek apkopoti dati, lai aplūkotu visus atstumšanas riskam pakļautos izglītojamos, piemēram, migrantus vai izglītojamos, kuri nav iesaistīti formālā izglītībā, kā arī izglītojamos ar speciālām izglītības vajadzībām;
- jāintegrē specifiska datu apkopošana par iekļaujošu izglītību visās „parastajās” izglītības jomas datu apkopošanas aktivitātēs.

Ir jāvienojas Eiropas līmenī par datu apkopošanu, lai varētu izsekot iekļaujošas izglītības iespējas visos mūžizglītības posmos – no pirmsskolas līdz pieaugušo izglītības iespējām.

Šī brīža datu apkopošanas risinājumu izpēte Eiropas

Aplūkojot darbu, ko šobrīd veic un iepriekš ir veikušas starptautiskās organizācijas, ir redzamas trīs galvenās pieejas datu apkopošanai – dati apkopoti par mācību iestādēm, kurās mācās izglītojamie ar speciālām izglītības vajadzībām, par speciālo izglītības vajadzību kategorijām vai par papildu resursiem, kas piešķirti izglītības procesa nodrošināšanai izglītojamiem ar speciālām izglītības vajadzībām.

Visu minēto pieeju pamatā ir vieni un tie paši cieši saistītie pamatjēdzieni – speciālo izglītības vajadzību noteikšana, kam seko atbalsts, lai risinātu konkrētu vajadzību. Tomēr atšķirīgie akcenti katrā no pieejām rada iespējamās stiprās un vājās puses.

Valsts līmeņa datiem ir jābūt pieejamiem ES līmenī, lai tos varētu salīdzināt. Lai to varētu izdarīt jēgpilnā veidā, ir jābūt skaidrībai par to, kādus datus valsts līmenī ir jāapkopo, kā tas ir jā dara, izmantojot kādus paņēmienus un kam tas jā dara valsts un Eiropas līmenī. Datu apkopošanā ir nepieciešama „kopēja valoda” par iekļaujošu izglītību, kam pamatā ir vienota izpratne par svarīgākajiem jēdzieniem Eiropas līmenī.

Ilgtermiņā Eiropas līmenī uzmanība tiks pievērsta datu apkopošanai, kas ļaus politikas veidotājiem identificēt procesus, kas „strādā” iekļaujošā izglītībā. Galvenais akcents tiks pievērsts datiem, kas nodrošinās pierādījumus par iekļaujošas izglītības kvalitāti. Šāda darba rezultātā var tikt izstrādāts vienots indikatoru kopums kvalitatīvo datu apkopošanai.

Starptautiskā līmenī iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošana saskaras ar trīs būtiskiem izaicinājumiem. Tie attiecas uz jautājumiem par definīcijām, metodēm un iekļaujošas izglītības pamatnostādņēm.

Pamatnostādnes, kuru pamatā ir pierādījumi, var izstrādāt tikai balstoties uz kvalitatīvajiem datiem, kuri atbalsta kvantitatīvo datu apkopojumu. Tomēr šī brīža politisko prioritāšu prasības pēc kvantitatīviem datiem, īpaši Eiropas līmenī, var mazināt interesi par augstas kvalitātes kvalitatīvās informācijas apkopšanu.

Vienotas plānošanas struktūras izstrāde

Šī projekta rezultāti atklāj vajadzību izstrādāt vienotu struktūru datu apkopošanai, kuras pamatā ir esošie valstu datu apkopošanas procesi, kā arī starptautiskie līgumi un procedūras. Datu apkopošanas struktūra, kura atspoguļos projektā iesaistīto politikas veidotāju prasības, nodrošinās informāciju par izglītojamo ar speciālām vajadzībām izglītības un mācību procesa rezultātiem, politikas svirām, kas iespaido šos rezultātus, izglītojamo un izglītības sistēmu specifisko īpašību ietekmi uz izglītības rezultātiem.

Var identificēt trīs dimensijas, kas apstiprina vienotas struktūras nepieciešamību:

- virzību uz sistēmisku pieeju datu apkopošanas procesā, kuras pamatā ir vienoti jēdzieni un definīcijas;
- pierādījumu apkopšanu, kuras rezultātā var izstrādāt kvantitatīvus un kvalitatīvus indikatorus;
- vairāku līmeņu struktūras izmantošanu, lai analizētu pamatnostādnes valstu un starptautiskajā līmenī.

Ieteiktā kopējā struktūra iekļaujošas izglītības plānošanā skaidri nosaka dažādus akcentus, kas nepieciešami kvantitatīvo un kvalitatīvo datu apkopošanā attiecībā uz:

- izglītības sistēmas ieguldījumu, procesu, iznākumu un rezultātiem,
- sistēmu, skolu, klasi – un caur minēto arī – izglītojamā līmeni.

Šāda struktūra sniegs iespēju valstu un starptautiskajiem indikatoriem atbalstīt:

- izpratni par ietekmi, kuru rada atšķirības valstu izglītības sistēmās;
- līdzību identificēšanu valstu sistēmās iekļaujošas izglītības attīstībai;
- sistēmu dažādu elementu ietekmes atspoguļošanu, piemēram, izglītības centralizācijas līmeni, skolotāju izglītību un citu izglītībā iesaistīto speciālistu profesionālo pilnveidi, skolu autonomiju un organizatorisko struktūru, kā arī piešķirtos resursus izglītojamiem ar speciālām izglītības vajadzībām.

Būtiski ir tas, ka izmantojot šādu pieeju valstis var izstrādāt datu apkopošanu, lai uzraudzītu izglītojamo tiesības, kā arī lai uzraudzītu sistēmu efektivitāti iekļaujošas izglītības īstenošanai.

Izglītojamo tiesību uzraudzība

Nākotnē datu apkopšanai ir jābūt saskaņotai ar Apvienoto Nāciju Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām (2006.) prasībām, jo tai ir arvien lielāka ietekme uz izglītības tiesisko ietvaru. Tāpēc iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošanai ir nepieciešami indikatori, kuri sniedz pierādījumus, ka izglītības sistēmas ir taisnīgas pret izglītojamiem ar speciālām izglītības vajadzībām.

Ir iespējams noteikt svarīgākos tiesību jautājumus, kas atbilst ieguldījuma, procesa, iznākuma/rezultātu modeļa dažādām fāzēm:

- *ieguldījumu var uzskatīt par atbilstošu* taisnīgumam, ja izglītojamiem ar speciālām izglītības vajadzībām ir pieeja un iespēja līdzdalībai izglītības procesā nesegregētā izglītības vidē;
- *process atbilst taisnīgumam, ja tiek nodrošinātas izglītības iespējas* izglītojamiem ar speciālām izglītības vajadzībām un izglītības sistēmā tiek nodrošināts atbilstošs atbalsts, lai risinātu viņu vajadzības;
- *iznākums atbilst taisnīgumam, ja tiek nodrošinātas iespējas uzrādīt sasniegumus* un veiksmi mācību procesā un sociālajās prasmēs, kā arī tiek nodrošinātas pārejas iespējas no skolas uz darba tirgu izglītojamiem ar speciālām izglītības vajadzībām;
- *rezultāts atbilst taisnīgumam, ja tiek nodrošināta personas autonomija* gan formālās izglītības laikā, gan pēc tās un īpaši attiecībā uz piederības iespēju nodrošināšanu izglītojamiem ar speciālām izglītības vajadzībām, kas atbalsta viņu iekļaušanu plašākā sabiedrībā.

Tiesību jautājumu plānošanas vispārējā struktūrā ir jāidentificē gan kvantitatīvie, gan kvalitatīvie indikatori attiecībā uz:

- līdzdalību izglītības un profesionālās pilnveides procesā;
- atbalsta pasākumu pieejamību;
- iespējām gūt veiksmi mācību un pārejas no skolas uz darba tirgu procesā;
- piederības iespējām.

Šī brīža līdzdalību atspoguļojošie un ticamie kvantitatīvie indikatori

Esošā informācija valsts līmenī parāda, ka ir iespējams noteikt indikatoru par skolas vecuma izglītojamo skaitu vispārējā izglītībā gan valsts, gan Eiropas līmeņa datu apkopošanas nolūkam. Indikators, kas šobrīd ir pieejams, akcentē, *cik procentuāli izglītojamo ar speciālām izglītības vajadzībām mācās segregētā vidē*. Darba definīcija, par kuru ir vienojušās Eiropas speciālās izglītības attīstības aģentūras (ESIAA) dalībvalstis, nosaka, ka segregēta izglītība ir tad, ja izglītojamam ir formāli atzītas speciālās izglītības vajadzības un izglītība tiek iegūta atsevišķās speciālajās klasēs vai speciālajās skolās, kurās tiek pavadīta lielākā daļa – 80% vai vairāk – no skolas dienas.

Šī projekta rezultāti ļauj secināt, ka dati par izglītojamiem ar speciālām izglītības vajadzībām segregētā vidē šobrīd ir tie, kurus visvieglāk salīdzināt starp dažādām valstīm, un šie kvantitatīvie dati ir izmantojami, lai parādītu noteiktas tendences pakalpojumu nodrošināšanā un iekļaujošas izglītības attīstībā.

Tomēr jebkuru datu par līdzdalību iespējamo izmantojamību var ievērojami uzlabot, saistot tos ar sistemātisku datu apkopošanu klases un/vai izglītojamā līmenī. Var redzēt, ka indikatori, kas attiecas vairāk uz pamatnostādnēm būs ne tikai salīdzināmi – gan starp valstīm, gan ilgtermiņā apkopojot datus – bet akcentēs līdzdalību iekļaujošā nevis segregētā vidē.

Saskaņā ar argumentiem par visu izglītojamo tiesībām un vienlīdzību izglītībā, nākotnē datu apkopošanā ir jāizvēlas pieeja, kuras pamatā ir iekļaujoša izglītība, kas attiecas uz visiem izglītojamiem.

Izpētot datus, kurus valstis varētu apkopot, ticams indikators varētu akcentēt datus par to, *cik procentuāli ir visi noteiktas vecuma grupas izglītojamie (piemēram, 9 vai 14 gadus veci), kas apgūst vispārīglītojošo programmu, salīdzinot ar vienaudžiem, kuri minēto programmu apgūst vismaz 80% no mācību laika*. Datus varētu apkopot visas valstis, izmantojot vienotu pieeju: apkopojot datus par visiem konkrēta vecuma izglītojamiem, vai izmantojot nejauši izvēlētas izlases pieeju.

Šādam indikatoram ir virkne potenciālu priekšrocību: tas sniegtu klases līmeņa datus, lai pārbaudītu valsts vai reģionāla līmeņa datus un uzmanības centrā būtu visi izglītojamie (ne tikai tie, kuriem noteiktas speciālās izglītības vajadzības), tādejādi akcentējot iekļaušanu nevis segregāciju.

Projekta darba rezultātā tika pierādīts, ka kvantitatīvo datu apkopošana saskaņā ar ieteikto indikatoru ir ticama un potenciāli noderīga, un to varētu sākt izmantot Eiropas līmenī tuvākajā laikā.

Iekļaujošas izglītības sistēmu efektivitātes uzraudzība

Dati, kas atspoguļos iekļaujošas izglītības sistēmu efektivitāti, ņems vērā vairākas jomas: sākotnējās vērtēšanas norisi, izglītojamo un viņu ģimeņu nepārtrauktu iesaisti izglītības procesā, izglītības vides efektivitāti šķēršļu pārvarēšanā, kā arī atbalsta nodrošināšanu jēgpilnai mācību pieredzei visiem izglītojamiem.

Valsts līmeņa datiem ir:

- jāveicina resursu un personāla plānošana un uzraudzība;
- jānosaka skolotāju izglītības efektivitāte;

- jāizvērtē sistēmas izmaksu efektivitāte.

Skolas līmenī datiem ir:

- jāsniedz informācija, kas palīdz skolotājiem un skolas darbiniekiem plānot un nodrošināt atbilstošu atbalstu un pakalpojumus;
- jāsniedz skaidru priekšstatu par to, kā vecākiem un izglītojamiem tiek nodrošināta pilnīga līdzdalība izglītības procesā.

Izvērtējot iekļaujošas izglītības sistēmu efektivitāti parādās tieša saistība ar ieguldījuma izmaksu efektivitāti, kur atbilstošais deskriptors attiecas uz resursu piešķiršanu.

Izglītības process attiecas uz četriem galvenajiem jautājumiem un atbilstošiem deskriptoriem:

- 1 - atvērtība daudzveidībai, kuru pierāda uzņemšanas dati;
- 2 - zināšanu kvalitāte, kuru pierāda vērtēšanas dati;
- 3 - atbalsta kvalitāte, kuru pierāda plānošanas dati;
- 4 - skolotāju efektivitāte, kuru pierāda dati par mācību procesu.

Darba kārtība Eiropas līmeņa datu apkopošanai

Izskatot visus projekta laikā iesniegtos priekšlikumus, var identificēt darba kārtību Eiropas līmeņa datu apkopošanas pilnveidei nākotnē, kuras pamatā ir Eiropas un atsevišķu valstu centienu sinerģija. Eiropas līmeņa datu apkopošanai nepieciešama vispārēja stratēģija, kurā paredzētas īstermiņa, vidēja un ilgtermiņa aktivitātes.

Īstermiņā datu apkopošanas stratēģijas pamatā jābūt Eurostat izstrādātajam pētījumam par kvantitatīvo datu apkopošanu par speciālo vajadzību izglītību. Ir uzmanīgi jāizpēta vai šādi dati ir jau pieejami, identificējot izmantojamus datus jau esošajās datu bāzēs.

Vidējā termiņā Eiropas datu apkopošanas stratēģija uzmanību pievērš Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 24.panta īstenošanai un pētīs, kāda būtiska informācija un kādi dati nepieciešami, pārbaudīs, vai šādi dati ir jau pieejami un noskaidros, kas jādara, lai apkopotu papildus nepieciešamos datus.

Ilgtermiņā datu apkopošanas stratēģija sekos kopēji izstrādātajai darba kārtībai, valstīm strādājot vienotā struktūrā. Projekta eksperti argumentēja nepieciešamību izstrādāt virkni vispārēju vienošanos par datu apkopošanu, kas aptvertu tādas jomas kā jēdzienus, definīcijas un metodes, kuras varētu īstenot valsts līmenī un kas būtu „minimums” datu apkopošanas procesā.

Šādas darba kārtības pamatā būs priekšnoteikums, ka iekļaujošai izglītībai ir jābūt kvalitatīvai un tai jānodrošina kvantitatīvie un kvalitatīvie priekšstati par iekļaujošas izglītības politikas efektivitāti un iekļaujošas izglītības prakses kvalitāti attiecībā uz izglītojamo tiesību uzraudzību un taisnīguma nodrošināšanu.

Lai īstenotu šādu Eiropas darba kārtību, ir nepieciešams valstu starpā vienoties par četrām jomām, kas palīdzēs veikt datu apkopošanu Eiropas līmenī:

- nepieciešamo pierādījumu identificēšanu valsts un starptautiskā līmenī;
- visefektīvāko pieejamo un papildu nepieciešamo datu noteikšanu;
- saskaņotu datu apkopošanas procedūru un mehānismu definēšanu Eiropas un valstu līmenī;
- datu salīdzināšanas jautājumu risināšanu.

Ir nepieciešamas sinerģijas valsts līmenī starp galvenajām ieinteresētajām pusēm, kurām ir skaidrs loģiskais pamats datu apkopošanas jomā un kas ņem vērā valsts, reģiona, skolas un klases līmeņa datus, lai nodrošinātu, ka valsts kopējie dati efektīvi atspoguļo esošo praksi.

Jebkurai datu apkopošanai Eiropas līmenī ir jābalstās uz valstu sniegtajiem datiem, tai ir jābūt tieši saistītai ar Izglītības un apmācības 2020 un citām Eiropas stratēģijām, tai ir jābūt saskaņotai ar UNESCO, Eurostat un OECD (UOE) datu apkopošanas sistēmām, kā arī ar sistēmām, kuras izmanto Eiropas speciālās izglītības attīstības aģentūra un citas starptautiskas organizācijas.

Nākotnes darbs Eiropas līmenī veicinās sinerģijas starp ieinteresētajām pusēm, kopīgi plānojot datu apkopošanas aktivitātes un darbu. Sinerģijas, kas nepieciešamas iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošanā, prasīs izstrādāt kārtību, kam būs vienota platforma, ļaujot Eiropas datu apkopošanas procesā iesaistītajām ieinteresētajām pusēm efektīvi sadarboties, lai dalītos ar zināšanām un kompetenci un lai noteiktu kopējās perspektīvas. Šāda platformas – iespējams veidotas uz Eiropas speciālās izglītības aģentūras veiktā darba bāzes – mērķis būs atbalstīt citu Eiropas ieinteresēto pušu darbu šajā jomā, kā arī veicināt valstu datu apkopošanu par iekļaujošu izglītību.

Atsauces

Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. European Disability Strategy 2010–2020: *A Renewed Commitment to a Barrier-Free Europe*. Com(2010) 636 Final

Eiropas Savienības Padome (2009a) *Padomes secinājumi (2009.gada 12.maijā) par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā („ET 2020”)* (Oficiālais Vēstnesis C 119, 28.5.2009)

United Nations (Apvienoto Nāciju Organizācija) (2006) *Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām*, Ņujorka, Apvienoto Nāciju Organizācija. Elektroniski avots pieejams tiešsaistē: <http://www.un.org/disabilities/convention/conventionfull.shtml>

WHO (Pasaules Veselības Organizācija) (2011) *Pasaules ziņojums par funkcionāliem traucējumiem*, Ženēva: Šveice, PVO

Šis dokuments ir MIPIE projektā iegūto galveno datu apkopojums. Pilnu ziņojuma *Iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošana: indikatoru izstrādes problēmu un iespēju apzināšana* (2011) tekstu var lejupielādēt: <https://www.european-agency.org/agency-projects/mipie>

Papīra formātā ziņojumu var pieprasīt Aģentūras sekretariātā: secretariat@european-agency.org

Iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošanas (MIPIE) projekts

Uz politikas veidotājiem radītā spiediena rezultātā, lai pierādītu kā politikas pamatnostādnes nodrošina labāku iekļaušanu izglītībā, parādās nepieciešamība pēc sistemātiskas kvalitatīvās un kvantitatīvās informācijas apkopošanas, kas atbild uz būtiskiem jautājumiem un valstis var izmantot ilgtermiņā, lai plānotu savu attīstību un lai spētu relatīvi salīdzināt šo attīstību dažādās valstīs.

Iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošana (MIPIE) ir projekts, kuru veica Eiropas speciālās izglītības attīstības aģentūra ar Eiropas Komisijas Mūžizglītības programmas Comenius finansiālu atbalstu, vienošanās Nr.510817-2010-LLP-DK-COMENIUS-CAM. Minētais projekts ilga vienu gadu, iesaistot vairāk kā 60 ekspertus no 27 valstīm:

Austrijas, Beļģijas (flāmu un franču kopienas), Čehijas Republikas, Dānijas, Francijas, Grieķijas, Igaunijas, Islandes, Itālijas, Īrijas, Kipras, Latvijas, Lielbritānijas (Anglijas, Skotijas un Velsas), Lietuvas, Luksemburgas, Maltas, Nīderlandes, Norvēģijas, Polijas, Portugāles, Slovēnijas, Somijas, Spānijas, Šveices, Ungārijas, Vācijas, Zviedrijas.

Projekta galvenais mērķis bija, pamatojoties uz veikto darbu valstu un Eiropas līmenī – izmantojot informāciju, kas projekta laikā tika iegūta no valstīm – izstrādāt rekomendācijas nākotnes datu apkopošanai valstu un Eiropas līmenī darba kārtības ieteikuma formā, kuru izmantot iekļaujošas izglītības politikas ieviešanas plānošanā.

Īpašs projekta mērķis bija strādāt kopā ar 27 Eiropas valstu politikas veidotājiem, lai:

- noskaidrotu loģisko pamatojumu tam, kāda informācija ir jāpadara pieejama politikas veidotājiem;
- identificētu, kāda informācija ir jau ieejama;
- akcentētu nepilnības šobrīd pieejamajā informācijā;
- izstrādātu detalizētus priekšlikumus, kā apkopot nepieciešamo informāciju nākotnē, lai to varētu izmantot valsts līmenī, plānošanas un Eiropas līmeņa salīdzināšanas nolūkiem.

Projekta laikā tika organizētas divas konferences – 2010.gada decembrī Briselē un 2011.gada martā Budapeštā. Abas konferences tika rīkotas kopā ar abu valstu Izglītības ministriem un tām bija skaidrs mērķis saistībā ar projekta iespējamajiem rezultātiem, ieskaitot projektā izstrādātās rekomendācijas.

Projekta ziņojuma pilnu tekstu, abu konferenču ziņojumus, informāciju par datu apkopošanu valstīs, kā arī projekta materiālus var lejupielādēt no:

<http://www.european-agency.org/agency-projects/mipie>

© European Agency for Development in Special Needs Education 2011

Šis projekts ir finansēts ar Eiropas Komisijas atbalstu. Šis dokuments atspoguļo tikai autora viedokli un Eiropas Komisija neatbild par dokumentā esošās informācijas izmantošanu.